

ОСОБЛИВОСТІ ОСВОЄННЯ НЕЗРУЧНИХ ТЕРИТОРІЙ В СТРУКТУРІ МІСТА.

Кузьмич А.С.

Науковий керівник – доц., к.т.н. Кучеренко Л.В.

Складні території прийнято поділяти на незручні та порушені. Незручними називаються території, на котрих ведення господарської діяльності утруднене чи неможливе в силу природних причин. Порушеними є землі, що втратили свою початкову природно-господарську цінність в результаті антропогенного впливу, ерозії, дефляції і тому подібних процесів.

Намив території дозволяє реалізувати проблему ізоляції від сельбищних районів аеродромів, підприємств з несприятливим впливом на навколишнє середовище. Поширеним прикладом є розміщення на намивних територіях морських портів, аеродромів, парків. Набережна це споруда, що утворює берегову лінію моря, річки. Служить для надання берегу правильної форми, зміцнення його, оберігання від розмиву, для зручного проходу та проїзду вздовж берега. Проїзди або вулиці, розташовані уздовж берегів і обмежені з одного боку міською забудовою або парком називаються набережними. Набережні як споруди виконуються зазвичай у вигляді підпірних стінок.

Осушення земель це один із видів меліорації, який полягає у відведенні зайвої води, створення сприятливого для рослин водно-повітряного режиму. Осушення дає можливість освоювати нові землі такі як болота, заболочені луки й пасовиська.

До показників, що характеризують екстремальність природних умов передгірних і високогірних районів можна віднести складний рельєф, можливість лавин, селів і обвалів, несприятливі кліматичні умови, сейсмічність. У гірських районах організація системи озелених територій виходить з комплексу функціональних і екологічних вимог: стосовно доступності місць відпочинку, захисних властивостей зелених насаджень зелені масиви чи широкі смуги розміщуються на підвищеному рельєфі з метою вітрозахисту нижніх, підвітряних районів міста, укріплення схилів на зсувних ділянках. Цілеспрямоване використання територій, їх раціональний розподіл для різних народногосподарських функцій відповідно до природних особливостей завжди становили сутність містобудівної діяльності, предмет управління та оптимізації територіальної організації виробництва, розселення і місць відпочинку.

Зі зростанням у місті негативних змін стану довкілля змінюється зміст поняття «раціональне використання територій». За традиційним уявленням, мається на увазі достатньо інтенсивне функціональне навантаження на міські території з метою економії земельних ресурсів. Проте та чи інша територія не однаковою мірою може протистояти антропогенним навантаженням і не однаковою мірою відчувати на собі ці навантаження. У зв'язку з цим екологічний аспект при розгляді проблеми раціонального використання території набуває великого значення.